

Česká republika
USNESENÍ
Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl dne 15. června 2010 mimo ústní jednání a bez přítomnosti účastníků v senátě složeném z předsedkyně Michaely Židlické, soudců Vlasty Formánkové a Pavla Holländera, ve věci navrhovatelů 1) R. M., 2) KOR BUSINESS LTD se sídlem 4th Floor, Lawford House, Albert Place, Londýn N3 1RL, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, 3) Ing. A. H., zastoupených Mgr. Lukášem Zscherpem, advokátem se sídlem v Plzni, Lochotínská 18, o ústavní stížnosti proti usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. 1. 2010 č. j. 29 Cdo 5016/2009-409, Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 6. 2009 č. j. 14 Cmo 225/2007-319 a Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 2. 2007 č. j. 46 Cm 85/2005-170, 46 Cm 25/2006, takto:

Návrh se odmítá.

Odůvodnění

Navrhovatelé se domáhali zrušení výše označených rozhodnutí, jimiž před soudy I. a II. stupně nebylo vyhověno jejich návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti STOCK Plzeň a. s. konané dne 15. 8. 2005 a Nejvyšším soudem pak odmítnuto jimi podané dovolání. Uvedli, že se proto cítí dotčeni v ústavně zaručených právech, zakotvených v čl. 11, čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, když jako menšinoví akcionáři byli připraveni o své akcie rozhodnutím valné hromady. Poukázali na okolnosti, za nichž byla tato svolána, na stanovenou cenu vykoupených akcií, jakož i na obsah nálezu Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2008 sp. zn. Pl. ÚS 56/05, ve kterém se jmenovaný soud vyjádřil k právní úpravě nuceného výkupu účastnických cenných papírů a k potřebě ochrany ústavně zaručených práv minoritních akcionářů.

Ústavní stížnost je oprávněna podat fyzická nebo právnická osoba, jestliže tvrdí, že pravomocným rozhodnutím v řízení, jehož byla účastníkem, opatřením nebo jiným zásahem orgánu veřejné moci bylo porušeno její základní právo nebo svoboda, zaručené ústavním pořádkem. Lze ji podat ve lhůtě 60 dnů od doručení rozhodnutí o posledním procesním prostředku, který zákon stěžovateli k ochraně jeho práva poskytuje, vyjma návrhu na obnovu prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek, mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného soudního řízení. Byl-li mimořádný opravný prostředek orgánem, který o něm rozhoduje, odmítnut jako nepřipustný z důvodů závisejících na jeho uvážení, lze podat ústavní stížnost proti předchozímu rozhodnutí o procesním prostředku k ochraně práva, které bylo mimořádným opravným prostředkem napadeno, ve lhůtě 60 dnů od doručení takového rozhodnutí o mimořádném opravném prostředku. Senát mimo ústní jednání a bez přítomnosti účastníků usnesením návrh odmítne, shledá-li jej zjevně neopodstatněným [§ 72 odst. 1 písm. a), odst. 3 a 4, § 43 odst. 2 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů].

Z obsahu stížností napadeného usnesení Nejvyššího soudu zásah do práv, kterých se stěžovatelé v návrhu dovolávají, zjištěn nebyl. Jmenovaný soud s poukazem na § 183i až 183n obchodního zákoníku, na svou judikaturu i na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 56/05, uveřejněný pod č. 257/2008 Sb., vyložil své závěry vztahující se ke lhůtě pro svolání valné hromady, na jejímž pořadu jednání je uplatnění práva výkupu účastnických cenných papírů, k právní úpravě jejich výkupu, shody této úpravy s ústavním pořádkem, jakož i se stanovením výše protiplnění v penězích za vykoupené cenné papíry a opodstatněně, ve smyslu § 72 odst. 4 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a dle ustanovení § 243b odst. 5 a § 218 písm. c) občanského soudního řádu dovolání, jako nepřipustné odmítl. Na odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu lze v dalším odkázat. Vzhledem k tomu, že také Vrchní soud v Praze se v odvolacím řízení proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 2. 2007 se všemi námitkami odvolatelů vypořádal ve shodě s právními závěry Nejvyššího soudu, že ve vyčerpávajícím odůvodnění svého rozhodnutí podrobně zhodnotil skutečnosti, pro které byl důvodně návrh žalobců, nyní stěžovatelů, na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady žalované společnosti ze dne 15. 8. 2005 zamítnut a pro které také ve věci samé jeho výrok potvrdil, zásah do práv stěžovatelů rozhodnutím soudu II. stupně č. j. 14 Cmo 225/2007-319 shledán nebyl.

Pro výše uvedené byl návrh směřující proti označenému usnesení Nejvyššího soudu ČR a Vrchního soudu v Praze odmítnut jako zjevně neopodstatněný, návrh napadající usnesení soudu I. stupně pak jako nepřípustný [§ 72 odst. 1 písm. a), odst. 4, § 43 odst. 2 písm. a), § 72 odst. 3 a § 43 odst. 1 písm. e) zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů].

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 15. června 2010

Michaela Židlická
předsedkyně senátu Ústavního soudu